

357.

Godkänd av första kammaren den 14 juni 1919.

Godkänd av andra kammaren den 14 juni 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 46 och memorial nr 58.)

Till Konungen.

I en den 11 mars 1919 dagtecknad proposition, nr 251, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga ett propositionen bilagt förslag till förordning om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Riksdagen får för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat oförändrat bifalla Eders Kungl. Maj:ts med propositionen nr 251 framlagda författningsförslag, antagit följande förslag till

Förordning om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

I kap. *Allmänna grunder för stämpelavgiftens utgörande.*

1 §.

1 mom. Vid köp eller byte av äkta pärlor och ädla stenar, av föremål, däri sådana pärlor och stenar äro infattade, samt av smycken utav guld, silver eller platina, ävensom vid införsel hit till riket av utomlands genom köp eller byte förvärvade föremål av angivna slag skall, med undantag för de fall, varom i 2 § förmåles, för varje föremål, vars värde överstiger 300 kronor, utgöras en särskild stämpelavgift. Avgiften utgår med 10 kronor, då föremålets värde icke överstiger 350 kronor, och därutöver med 5 kronor för varje ytterligare påbörjat belopp av 50 kronor; dock att där föremål, som nu nämnts, gå i byte mot varandra, stämpelavgift skall utgöras endast för det belopp, varmed det övriga vederlag, som må hava betingats vid bytet, överstiger nämnda gränsvärden.

2 mom. Denna förordning äger icke tillämpning i fråga om ädla stenar, som äro avsedda att omedelbart tjäna vetenskapligt, industriellt eller annat liknande ändamål.

3 mom. Såsom köp eller byte anses i denna förordning jämväl avtal, varigenom man av annan betingar sig, att han skall mot vederlag något förfärdiga, vare sig han skall bestå ämnet därtill eller icke.

4 mom. Värdet av föremål, som i denna förordning avses, skall vid köp anses motsvara köpeskillingen och må vid byte eller införsel ej upptagas till lägre belopp än det, vartill föremålets värde inom riket vid samma tidpunkt kan skattas.

2 §.

Från stämpelavgift enligt denna förordning äro kronan och muséer befriade.

Frihet från erläggande av stämpelavgift äger jämväl rum:

1) vid *överlåtelse*, då den, som med här avsedda föremål driver sådan rörelse, att han på grund därav är pliktig föra handelsböcker, i och för sin rörelse förvärvar dylikt föremål; samt

2) vid *införsel*,

a) då densamma företages av näringsidkare, varom under 1) sägs, i och för rörelsen,

b) då fråga är om föremål, som är avsett att åter från riket utföras, och

c) då den, för vars räkning införseln äger rum, innehaft föremålet minst sex månader.

II kap. Om avräkningsnota och anmälningssedel m. m.

3 §.

Rörande överlåtelse och införsel av föremål, beträffande vilket stämpelpfikt enligt denna förordning äger rum, skall upprättas i förra fallet avräkningsnota och i senare fallet anmälningssedel.

4 §.

1 mom. Avräkningsnota skall upptaga dagen för avtalet, föremålet eller föremålen därför ävensom värdet å varje särskilt föremål.

2 mom. Avräkningsnota skall av överlåtaren upprättas och överlämnas till den andre kontrahenten, då vid yrkesmässig försäljning kontant betalning äger rum, samma dag som avtalet avslutas samt eljest inom tre dagar därefter.

I fall, då jämlikt bestämmelse i tullstadgan föremål, som i denna förordning avses, skall genom tullförvaltnings försorg säljas å offentlig auktion, anses tullförvaltningen såsom överlåtare.

Där någon, utan att själv uppträda som kontrahent, förmedlat avtalet, åligger det denne att å tid, som ovan sagts, upprätta och tillställa den, till vilken överlåtelsen skett, avräkningsnotan.

Vid försäljning å exekutiv auktion anses auktionsförrättaren såsom förmedlare.

5 §.

1 mom. Anmälningssedel skall upptaga ort och dag för införseln, föremålet eller föremålen för denna och värdet å varje särskilt föremål ävensom den persons namn och hemvist, för vilkens räkning införseln ägt rum.

2 mom. Skyldigheten att upprätta anmälningssedel åligger den, för vars räkning införseln ägt rum.

3 mom. Uppgifter till anmälningssedel skola avgivas på heder och samvete samt bestyrkas med vederbörandes namnunderskrift.

4 mom. Anmälningssedel skall tillika med föreskriven stämpelavgift avlämnas till tullförvaltningen i införselorten,

a) när avsett föremål medföres av resande, vid ankomsten hit till riket, och

b) eljest inom en vecka efter föremålets mottagande.

6 §.

Den, vilken vid införsel till riket av föremål, som i denna förordning avses, gör anspråk på befrielse från skyldighet att avlämna anmälningssedel, vare, när tullmyndighet finner anledning sådant påfordra, skyldig avgiva skriftlig försäkran på heder och samvete rörande förefintligheten av förhållande, som enligt förordningen föranleder dylik befrielse.

7 §.

Formulär till anmälningssedlar ävensom till försäkringar, som i 6 § omförmälas, fastställas av Kungl. Maj:t.

III kap. Om sättet för stämpelavgiftens utgörande m. m.

8 §.

Avräkningsnota eller anmälningssedel skall förses med stämpel till det belopp, varmed stämpelavgiften enligt ovan angivna grunder skall vid överlåtelsen eller införseln utgöras.

För stämpelbeläggningen skall användas enkel beläggningstämpel.

Stämpeln fästes å avräkningsnotan eller anmälningssedeln med hela den limmade sidan och skall av den, som verkställer stämpelbeläggningen, med angivande av datum, makuleras genom lämplig påteckning, färg- eller svartstämpling.

9 §.

1 mom. Stämpelbeläggning utav avräkningsnota ombesörjes av den, vilken det åligger att upprätta densamma, samt verkställs före överlämnandet till den andre kontrahenten.

För utgörandet av föreskriven stämpel svare likväl i varje fall jämväl den sistnämnde.

2 mom. Har den, till vilken överlåtelsen skett, icke fått behörigen stämpelbelagd avräkningsnota till sig överlämnad, åligger det honom att senast inom en vecka efter det eller de överlåtna föremålens mot-

tagande göra anmälan därom hos vederbörande tillsynsmyndighet eller tillsyningsman.

3 mom. Stämpelavgiften skall, där ej annat avtalats, slutligen vidkännas av den, till vilken överlåtelsen skett.

10 §.

Stämpelbeläggning av anmälningssedel verkställs av vederbörande tullmyndighet; och skall anmälningssedeln efter stämpelbeläggnings återställas till upprättaren.

Vid stämpelbeläggning av anmälningssedel må tullmyndigheten pröva riktigheten av däri lämnade uppgifter samt äger för sådant ändamål påfordra företeende av faktura, kvitterad räkning, efterkravsbevis och liknande handlingar ävensom infordra erforderliga upplysningar.

Äro tullmyndighet och avgiftspliktig av olika mening angående stämpelavgiftens beräkning, varde frågan därom genom tullmyndighetens försorg hänskjuten till generaltullstyrelsens prövning.

Huruledes ändring må sökas i generaltullstyrelsens beslut, därom stadgas i den för nämnda styrelse gällande instruktion.

IV kap. *Kontrollföreskrifter.*

11 §.

Den, som i eller utan samband med annan rörelse eller näring ämnar driva handel med föremål, som i denna förordning avses, vare sig för egen räkning eller i kommission, skall därom, innan handeln börjas, göra särskild anmälan, om handeln skall idkas i Stockholm, hos överståthållarämbetet och eljest hos länsstyrelsen i det län, där rörelsen skall drivas.

Sådan näringsidkare är skyldig föra särskild bok över överlåtelser, vid vilka stämpelavgift enligt denna förordning skall utgöras. Nämnda bok skall utvisa dagen för överlåtelsen, föremålet eller föremålen för densamma, värdet å varje särskilt föremål, beloppet av den erlagda stämpelavgiften samt namnet på den, till vilken överlåtelsen skett.

Försäljningsbok skall av den, vilken driver rörelse, varom ovan sägs, bevaras i två år.

12 §.

Tillsyn över efterlevnaden av de härövan givna föreskrifter tillkommer överståthållarämbetet och länsstyrelserna.

Sådan tillsyn utövas genom särskilda tillsyningsmän, som utses av överståthållarämbetet för rörelse, som drives inom Stockholm, och eljest av vederbörande länsstyrelse. Nämda tillsyningsmän äga uppbära dels särskilt arvode, som på förslag av överståthållarämbetet eller länsstyrelserna fastställas av Kungl. Maj:t, dels ock vid resor i och för uppdragets fullgörande resekostnads- och traktamentsersättning enligt tredje klassen i gällande resereglemente.

13 §.

Den, vilken med föremål, som i denna förordning avses, driver sådan rörelse, att han på grund därav är pliktig föra handelsböcker, är skyldig att, när helst så påfordras, för tillsyningsmannen förete sina försäljningsböcker samt andra handlingar och räkenskaper, såvitt de avse nämnda rörelse.

Tredskas någon att fullgöra vad honom sålunda åligger, äge överståthållarämbetet eller länsstyrelsen förelägga den tredskande vite och till sådant vite fälla.

Tillsyningsman vare pliktig att, då annan tillsyningsman för fullgörande av sin granskningsplikt äskar upplysning om visst angivet förhållande, meddela vad han i sådant hänseende vid företagen granskning inhämtat. Vad tillsyningsman sålunda eller vid fullgörande av sin granskningsplikt inhämtat må tillsyningsman yppa allenast i fall, då sådant erfordras för anmälan till åtal för förseelse mot denna förordning eller ock för utredning vid domstol i mål av dylik beskaffenhet.

V kap. Ansvarsbestämmelser.

14 §.

Underlåter den, som enligt 4 eller 5 § är pliktig upprätta avräkningsnota eller avgiva anmälningssedel, att sådant fullgöra eller att förse upprättad avräkningsnota med föreskriven stämpel, böte från och med två till och med trettio gånger det felande stämpelbeloppet, dock minst tio kronor. Lag samma vare, där någon underlåter att fullgöra vad honom enligt 9 § 2 mom. åligger. Äro omständigheterna synnerligen mildrande, må straffet sänkas under vad nu angivits, dock att minsta bot i varje fall vare tio kronor.

Underlåter någon utan giltigt skäl att på anmaning av tullmyndighet avgiva försäkran, som i 6 § sägs, straffes med böter från och med tio till och med tiotusen kronor.

Har någon i avräkningsnota, anmälningssedel eller försäkran, som i 6 § omförmäles, mot bättre vetande lämnat oriktig uppgift och därigenom föranlett, att stämpelavgift icke blivit till behörigt belopp utgjord, böte från och med fem till och med femtio gånger det stämpelbelopp, som genom det oriktiga förfarandet undandragits, dock minst tjugufem kronor.

15 §.

Bryter någon eljest mot vad i denna förordning finnes föreskrivet, straffes med böter, högst femhundra kronor.

16 §.

Underlåter någon att vid anmälningssedel foga föreskriven stämpelavgift, må beloppet genast utmättningsvis uttagas.

17 §.

Åtal för förseelse mot denna förordning anhängiggöres av allmän åklagare vid allmän domstol.

Förseelse mot bestämmelsen i 13 § tredje stycket sista punkten må av allmän åklagare åtalas endast där målsägande angivit förseelsen till åtal.

18 §.

Av böter och viten, som utdömas enligt bestämmelserna i denna förordning, tillfalle en tredjedel, dock högst femhundra kronor, åklagaren och återstoden kronan. Finnes särskild angivare, tage han hälften av åklagarens andel.

I händelse av bristande tillgång till böters eller vitens fulla gäldande förvandlas de enligt allmän strafflag.

VI kap. *Om stämplarna och deras tillhandahållande m. m.*

19 §.

Stämplor för det i denna förordning avsedda ändamål (lyxstämplor) skola vara att tillgå av följande slag, nämligen å 5, 10, 15, 20, 50, 80, 100, 200, 500, 1,000 och 5,000 kronor.

När till avräkningsnota eller anmälningssedel erfordras stämpel till större belopp än en stämpel innehåller, skola två eller flera stämplat begagnas.

20 §.

Generalpoststyrelsen skall i enlighet med de närmare bestämmelser, som generalpoststyrelsen äger utfärda, tillhandahålla stämplat av de särskilda slag, som enligt 19 § skola vara att tillgå.

Blanketter till anmälningssedlar och försäkringar, som i 6 § omförmälas, skola tillhandahållas hos tullmyndighet.

Ett exemplar av denna förordning skall hållas tillgängligt för allmänheten å varje stämpelförsäljningsställe.

21 §.

Beträffande uppbörd och redovisning för stämplatarna skall i tillämpliga delar iakttagas vad som finnes föreskrivet i VI kap. av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften.

Övergångsbestämmelser.

Denna förordning träder i kraft under år 1919 å dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes, samt gäller till utgången av år 1920.

Härvid skall emellertid iakttagas:

att stämpelpikt ej äger rum vid införsel av föremål, som förvärvats före förordningens ikraftträdande; samt

att den, som vid tiden för förordningens ikraftträdande driver handel med föremål, som i förordningen avses, inom en månad därefter skall därom göra sådan anmälan, som i 11 § stadgas.

Stockholm den 14 juni 1919.

Med undersåttlig vördrnad.
